

Vincenc Jarolímek

O určité kongruenci paprskové [4.4]

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 40 (1911), No. 2, 152--156

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122410>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1911

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

5.) Zbývá ještě promluvit o souvislosti vzorů zde podaných s analytickou geometrií *).

Je-li Π libovolná přímka soustavy pravoúhelných souřadnic a

$$\Pi \equiv \frac{x}{\alpha} + \frac{y}{\beta} - 1 = 0$$

rovnici té přímky. Vyhledáme-li nomografický bod veličin α a β , pak rovnice $\Pi = 0$ čtena nomograficky praví nám, že přímka procházející tímto bodem protne obě osy U a V ve dvou bodech, vzdálených od bodů O_u a O_v o veličiny x a y , vyhovující rovnici

$$\frac{x}{\alpha} + \frac{y}{\beta} - 1 = 0.$$

Nomografický bod jest tedy aequivalentem přímky.

Snadno přesvědčíme se nyní o platnosti následující věty:

Obalují-li přímky v analytické soustavě souřadnic křivku, leží i jich nomografické body na určité křivce.

Tím dospěli jsme k nadmíru důležité větě pro praktickou matematiku již proto, poněvadž při badáních fyzikálních často nalezáme diagramy mřížkové.

Abychom uvedli jen jeden všeobecně přístupný příklad, jmenujeme diagram v *Akustice prof. Strouhala* na str. 276. Čtenář necht' vyšetří přesný vzorek.

O určité kongruenci paprskové [4. 4].

Podává prof. V. Jarolínek.

1. Předpokládejme tři projektivně svazky paprskové $s_1(A_1B_1C_1\dots) \bar{\wedge} s_2(A_2B_2C_2\dots) \bar{\wedge} s_3(A_3B_3C_3\dots)$ ležící ve třech různoběžných rovinách $\sigma_1, \sigma_2, \sigma_3$. Veškeré paprsky, jež protínají homologické paprsky svazků, na př. $(A_1A_2A_3)$, $(B_1B_2B_3)\dots$, vyplňují kongruenci [4, 4] t. j. čtvrtého řádu a čtvrté třídy, tudíž čtvrtého stupně **C**. Důkaz:

*) Čtenář necht' si laskavě přečte oddíl 84. známého díla: *Fiedler-Salmon*: »Analytische Geometrie der Kegelschnitte« (V. vyd.).

Z každého bodu v prostoru t promítají se svazky $\left\{ \begin{smallmatrix} s_1, s_2 \\ s_1, s_3 \end{smallmatrix} \right.$ projektivními svazky rovinovými, jichž osy $\left\{ \begin{smallmatrix} \overline{ts_1}, \overline{ts_2} \\ \overline{ts_1}, \overline{ts_3} \end{smallmatrix} \right.$ se protínají, které tudíž vytvářejí kuželové plochy 2. stupně $\left\{ \begin{smallmatrix} K_3 \\ K_2 \end{smallmatrix} \right.$, jichž povrchy protínajíce vždy dva homologické paprsky svazků $\left\{ \begin{smallmatrix} s_1, s_2 \\ s_1, s_3 \end{smallmatrix} \right.$ v kongruenci jsou obsaženy. Plochy kuželové K_3, K_2 pronikají se ve čtyřech přímkách, jež bodem t procházejíce kongruenci náležejí; tato jest tudíž 4. řádu.

Je samozřejmo, že tytéž čtyři přímky leží i na ploše kuželové K_1 , kterou vytvářejí ony projektivní svazky rovinové, jimiž se svazky paprskové s_2, s_3 z bodu t promítají.

Anebo: Přímky, jež protínají homologické paprsky svazků s_1, s_2 , resp. s_1, s_3 nebo s_2, s_3 , vyplňují, jak povědomo, *kvadratický komplex* tetraedrání (Hirstův) \mathbf{T}_3 , resp. \mathbf{T}_2 nebo \mathbf{T}_1 ; společným průnikem těchto tří komplexů je kongruence paprsková [4, 4]. K_1, K_2, K_3 jsou komplexové plochy kuželové, L_1, L_2, L_3 komplexové kuželosečky.

2. Je-li $t \equiv s_1$, náleží kuželová plocha 2. stupně K_1 kongruenci \mathbf{C} celá; neboť každý paprsek, který jde bodem s_1 seče dva homologické paprsky, na př. A_2, A_3 svazků s_2, s_3 , seče také paprsek A_1 v bodě s_1 ; to-

Každou rovinou v prostoru τ protínají se svazky $\left\{ \begin{smallmatrix} s_1, s_2 \\ s_1, s_3 \end{smallmatrix} \right.$ projektivními řadami bodovými, jichž spojnice $\left\{ \begin{smallmatrix} \overline{\tau\sigma_1}, \overline{\tau\sigma_2} \\ \overline{\tau\sigma_1}, \overline{\tau\sigma_3} \end{smallmatrix} \right.$ se protínají, které tudíž vytvářejí svazky 2. třídy, obalující kuželosečky $\left\{ \begin{smallmatrix} L_3 \\ L_2 \end{smallmatrix} \right.$, jichž tečny protínajíce vždy dva homologické paprsky svazků $\left\{ \begin{smallmatrix} s_1, s_2 \\ s_1, s_3 \end{smallmatrix} \right.$ v kongruenci jsou obsaženy. Kuželosečky L_3, L_2 mají společné čtyři tečny, jež v rovině τ ležíce kongruenci náležejí; tato jest tudíž 4. třídy.

Je samozřejmo, že tytéž čtyři tečny dotýkají se i kuželosečky L_1 , kterou vytvářejí ony projektivní řady bodové, v nichž se svazky paprskové s_2, s_3 rovinou τ protínají.

Je-li $\tau \equiv \sigma_1$, náleží paprskový svazek 2. třídy L_1 kongruenci \mathbf{C} celý; neboť každý paprsek, který leže v rovině σ_1 seče dva homologické paprsky, na př. A_2, A_3 svazků s_2, s_3 , seče také paprsek A_1 , ležící s ním v

též platí pro $t \equiv s_2$ nebo s_3 . Jsou tedy s_1, s_2, s_3 <i>singulární body</i> kongruence, jakožto středy tří ploch kuželových 2. stupně, v kongruenci obsažených.	téže rovině σ_1 ; totéž platí pro $\tau \equiv \sigma_2$ nebo σ_3 . Jsou tedy $\sigma_1, \sigma_2, \sigma_3$ <i>singulární roviny</i> kongruence, jakožto roviny tří svazků 2. třídy, v kongruenci obsažených.
--	--

3. Veškeré paprsky, jež protínají tři homologické paprsky svazků, na př. A_1, A_2, A_3 , tvoří sborcený svazek paprskový 2. stupně, jež vyplňuje obecně hyperboloid jednodílný. Obsahuje tedy kongruence $\mathbf{C} \infty^1$ *hyperboloidů* sborcených. Výjimkou jest tato plocha *hyperbolickým paraboloidem* HP , jsou-li totiž homologické paprsky na př. Q_1, Q_2, Q_3 rovnoběžny s jednou rovinou.

Plochu HP sestrojíme takto. Bodem s_1 proložíme rovinu ϱ_A tak, aby $A_2 \parallel \varrho_A \parallel A_3$, a sestrojíme průsečnici $\overline{\sigma_1 \varrho_A} \equiv A'$. Obecně A' nebude $\equiv A_1$, v kterémžto případě náhodně byly by již A_1, A_2, A_3 řídícími přímkami paraboloidu. Opakujeme tedy konstrukci s dalšími trojinami homologických paprsků B_1, B_2, B_3 a C_1, C_2, C_3 . Proložme bodem s_1 rovinu ϱ_B tak, aby $B_2 \parallel \varrho_B \parallel B_3$, bodem s_1 rovinu ϱ_C , aby $C_2 \parallel \varrho_C \parallel C_3$, a stanovme průsečnice $\overline{\sigma_1 \varrho_B} \equiv B'$, $\overline{\sigma_1 \varrho_C} \equiv C'$. Tím určeny jsou v rovině σ_1 svazky $s_1 (A'B'C' \dots) \wedge s_1 (A_1 B_1 C_1 \dots)$. Tyto dva soumísné svazky projektivně mají dva paprsky samodružné $Q' \equiv Q_1, R' \equiv R_1$, reálné či imaginární. Jsou-li $Q_2, Q_3; R_2, R_3$ paprsky svazků s_2, s_3 homologické ku $Q_1; R_1$, budou $(Q_1 Q_2 Q_3), (R_1 R_2 R_3)$ řídící přímky dvou hyperbolických paraboloidů v kongruenci \mathbf{C} obsažených — pro případ reality paprsků Q', R' .

K řešení úlohy dospějeme i touto úvahou. Svazky s_1, s_2, s_3 vytínají na úběžných přímkách $U^{\sigma^1}, U^{\sigma^2}, U^{\sigma^3}$ svých rovin $\sigma_1, \sigma_2, \sigma_3$ tři řady projektivně $(a_1, b_1, c_1 \dots) \wedge (a_2, b_2, c_2 \dots) \wedge (a_3, b_3, c_3 \dots)$. Jde o sestrojení trojiny homologických bodů q_1, q_2, q_3 , které by ležely na jedné přímce, jež bude totožna s jednou úběžnou přímkou plochy HP : Paprsky $\overline{a_1 a_2}, \overline{b_1 b_2}, \overline{c_1 c_2} \dots$ vytínají na přímce U^{σ^1} řadu $(a'b'c' \dots) \wedge (a_1 b_1 c_1 \dots)$; jsou-li samodružné body těchto soumísných řad q_1, r_1 reálné, stačí stanovit na U^{σ^2} body q_2, r_2 homologické ku q_1, r_1 , načež $\overline{q_1 q_2}, \overline{r_1 r_2}$ jsou úběžné přímky dvou HP v \mathbf{C} obsažených. Promítneme-li uvažované úběžné útvary z bodu s_1 centrálně, obdržíme řešení první.

4. V odstavci 2. bylo dotčeno singularity bodů s_1, s_2, s_3 a rovin $\sigma_1, \sigma_2, \sigma_3$. K dalším prvkům singulárním dospějeme touto

úvahou. Svazky s_1, s_2 vytínají z průsečnice rovin $\overline{\sigma_1 \sigma_2} \equiv P_3$ dvě projektivně řady; mají-li tyto dva samodružné body reálné, na př. x_{12}, y_{12} , protínají se v nich homologické paprsky $s_1 x_1 \equiv X_1, s_2 x_2 \equiv X_2; s_1 y_1 \equiv Y_1, s_2 y_2 \equiv Y_2$. Hlavní čtyřstěn $s_1 s_2 x_{12} y_{12}$ komplexu T_3 jest v tomto případě reálný. Jsou-li pak X_3, Y_3 paprsky svazku s_3 , homologické ku $X_1 X_2, Y_1 Y_2$, náležejí patrně kongruenci veškeré paprsky svazku x_{12} , obsaženého v rovině $(x_{12} X_3)$, i paprsky svazku y_{12} , ležícího v rovině $(y_{12} Y_3)$. Je-li dále $\left\{ \begin{matrix} \xi_3 \\ \eta_3 \end{matrix} \right.$ průsečík paprsku $\left\{ \begin{matrix} X_3 \\ Y_3 \end{matrix} \right.$ s rovinou $\left(\begin{matrix} X_1 X_2 \\ Y_1 Y_2 \end{matrix} \right)$, náleží ke kongruenci také svazek $\left\{ \begin{matrix} \xi_3 \\ \eta_3 \end{matrix} \right.$, ležící v rovině $\left(\begin{matrix} X_1 X_2 \\ Y_1 Y_2 \end{matrix} \right)$.

Tím nalezeny jsou další čtyři body singulární $x_{12}, y_{12}, \xi_3, \eta_3$ a další čtyři roviny singulární $(x_{12} X_3), (y_{12} Y_3), (X_1 X_2), (Y_1 Y_2)$. A mají-li posléze i komplexy T_2, T_1 reálné hlavní čtyřstěny, dostaneme v nich dalších 8 bodův a 8 rovin singulárních:

Kongruence C má obecně patnáct bodův a tolikéž rovin singulárních.

5. Předpokládejme čtyři vespolek projektivně svazky paprskové $s_1 \wedge s_2 \wedge s_3 \wedge s_4$ v různých rovinách $\sigma_1, \sigma_2, \sigma_3, \sigma_4$. Prvé tři svazky určují příčkami homologických paprsků kongruenci $C [4, 4]$ a svazky $s_3 \wedge s_4$ komplex T_4 . Společné paprsky čili „pronik“ kongruence $[4, 4]$ a komplexu kvadratického vyplňují sborcenou plochu stupně $(4 + 4) 2 = 16$ (Sturm, Liniengeometrie I, p. 43.), tedy:

Transversály homologických paprsků čtyř projektivních svazků, jež leží v různých rovinách, vyplňují sborcenou plochu stupně šestnáctého.

K témuž číslu dospějeme také úvahou: svazky $s_1 \wedge s_2$ určují komplex Hirstův T_{12} , svazky $s_2 \wedge s_3$ komplex T_{23} , svazky $s_3 \wedge s_4$, komplex T_{34} , a společným pronikem tří komplexů kvadratických je sborcená plocha stupně $2 \cdot 2^3 = 16$.

6. Dáno-li posléze pět proj. svazků v různých rovinách, připojíme ke komplexům právě uvažovaným ještě čtvrtý T_{45} , vytvořený svazky $s_4 \wedge s_5$, načež pronik čtyř komplexů, jichž stupně jsou $p_i (i = 1, \dots, 4)$, skládá se ze $2p_1 p_2 p_3 p_4$ společných paprsků, v našem případě tedy ze 32. Ježto pak čtyřem mimo-

běžkám příslušejí dvě společné příčky, reálné či imaginární, vyplývá z úvahy naší věta:

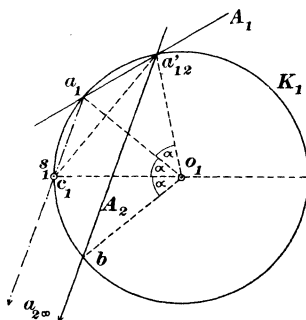
Leží-li pět projektivních svazků paprskových v různých rovinách, obsahuje každý z nich obecně šestnáct paprsků, z nichž každý je přetát oběma transversálami homologických paprskův ostatních čtyř svazků, nebo jinak řečeno: existuje obecně 32 přímek, z nichž každá seče pět homologických paprsků daných svazků projektivních.

O zvláštní ploše sborcené.

Frant. Kadeřávek, asistent české techniky v Praze.

(Dokončení.)

Podobně z obrazce 6., v němž sestrojen půdorys A_1 libovolné površky dané plochy, jakož i centrálný obraz A_2 téže přímky na rovinu π pro střed promítání c (viz též znázor.

Obr. 6.

obr. 1*), vidno, že body a'_2 a $b \equiv A_2 \times K_1$ pohybují se v K_1 úhlovými rychlostmi 2α a α směrů opačných; i obaluje A_2 tentokrátě známou hypocykloidu Steinerovu o třech úvratech, dotýkající se kružnice K_1 *).

Důležitý však pro naše vyšetřování jest obrys dané plochy na rovinu souměrnosti (O_s) pro paprsky kolmé k této rovině.

*) Wieleitner: Sp. eb. K. p. 207 a 242.